

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Archdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 3. De Ordine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

§. III. De Ordine.

Sacramentum Ordinis quo Ministri in Ecclesia ad functiones sacras assumuntur, & consecrantur, patet ex scripturis 1. ad Tim. 4. Noli, inquit, negligere gratiam quæ data est tibi per Prophetiam, cum impositione manuum presbyteri.

Cum enim ad exercenda ministeria divina opus sit aliquâ Dei vocatione, ut declarat Apostolus ad Heb. 5. *Omnis Pontifex ex hominibus assumptus est; non enim quisquam sibi assumit honorem sed qui vocatur à Deo*: hinc necesse est signo aliquo sensibili à Deo instituto hanc vocationem innotescere, quod exprimit Apostolus per impositionem manûs, qua confertur gratia, & potestas sacra ministeria exercendi, nec amplius ad veram Sacramenti rationem requiritur.

Et quidem primò post Christum sæculo Clemens Romanus lib. 3. *constit. Apost. c. 27.* Ordinem Ecclesiasticum per gradus distinguit in Episcopos, Sacerdotes, Diaconos, Lectores, Cantores, Janitores, subdens, Hic est Ecclesiasticus Ordo & Conventus.

S. Cyprianus sæculo tertio docet, Ordinem esse Sacramentum quod iterari non potest, æque ac baptisma, in libro de Cardinal. Christi operibus cap. de lotionem pedum, sic scribit; docemur quæ sit Baptismi & aliorum Sacramentorum stabilitas; nam Baptismum repeti Ecclesiasticæ prohibent regulæ... & nemo sacros Ordines semel datos iterum renovat.

S. Augustinus contra Epistol. Parmeniani cap. 13. Ostendens ab Episcopis hæreticis ordinatos, non esse iterum in Ecclesia Christi ordinandos, Ordine

nem esse Sacramentum non minùs quam Baptis-
mum apertè declarat. Si (inquit) nos malè faci-
mus, ipsi explicent quomodo & Sacramentum
Baptismi non possit amitti, & Sacramentum Or-
dinati possit amitti... si enim utrumque Sacra-
mentum est, quod nemo dubitat, cur illud non
amittitur, & illud amittitur? neutri Sacramen-
to injuria facienda est. Et iterum *lib. 1. de Baptis-
mo contra Donatistas cap. 1.* Sacramentum Baptis-
mi est, quod habet qui baptizatur, Sacramentum
dandi Baptismi est, quod habet qui ordinatur.
En quoties Ordo in ratione Sacramenti Baptis-
mo æquiparatur ab indubitato teste, & Docto-
re istius primævi temporis, quod ab ipsis Secta-
riis inter aurea Ecclesiæ sæcula candido lapillo
notatur.

Sed in hoc saltem cum Ecclesia Romana con-
veniunt Anglicanæ Ecclesiæ Protestantes, quod
admittant in vera Christi Ecclesia necessarios
esse Episcopos, & Ministros, qui ab ipsa Ordinem
suum, & jurisdictionem accipiunt, quamvis ne-
gent esse Sacramentum. Nam absque Ordine
non magis eorum Episcopis & Ministris quam
cuius de plebe propria esset potestas baptizan-
di, conficiendi Eucharistiam, aut exercendi alia
Ecclesiæ ministeria.

Verùm hinc summa emergit difficultas, quo-
modo Ecclesia Anglicana, postquam à Romana
defecit, possit ostendere se habere veros Epif-
copos, & consequenter veros Ministros, qui per
legitimam Ordinationem potestatem suam à
Christo participarunt. Nam sine legitima or-
dinatione non potest esse verus Episcopatus, sine
vero Episcopatu, non potest esse verus Clerus,
sine vero Clero nequit subsistere vera Christi
Ecclesia.

Porro

Porrò in Anglia ultimum, qui Episcopalem Ordinem suscepit, fuisse Polum Archiepiscopum Cantuariensem apertè ostendit Stapletonus, Hardingus, Bristo, Reynold, aliique Catholici Doctores, qui circa ea tempora scripserunt, & ad respondendum huic difficultati adversarios frustra provocarunt. Et hinc solidè demonstrant neque Parkerum, qui post Polum Archiepiscopi Cantuarensis nomen in hæresi primus usurpavit, neque ullum ex cæteris Angliæ Prælati ab ullis unquam Episcopis fuisse ordinatos. Adversarii autem de hac re toties postulati ut per tabulas, aut testes declararent à quibus Episcopis, quando, quo loco fuerint consecrati, nunquam spatio quinquaginta annorum potuerunt legitimæ ordinationis argumentum, aut testimonium proferre. Quod doctissimè probatum invenies in Tractatu ea de re edito anno 1659. ab Illustrissimo Præsule qui modò Dublinensem Ecclesiam legitimâ Ordinis potestate fœliciter gubernat, cui plurimos annos voceo.

Questiones alia de Sacramentis, & de Praxi Hæreticos Ecclesia reconciliandi, traduntur infra in Resolutionibus Theologicis part. 3. in fine, &c.

CONCLUSIO.

Adversus modernos vulgi errores à vera fide retrahentes.

Hæc quicumque legis, quicumque audis, aperi tandem oculos, tuaque fœlicitati gratulare; quod semotis popularium errorum tumultibus, licuerit in veritatis Sacrarium intromere, & ex sinceris primitivæ Ecclesiæ suffragiis ancipitem